

فصلنامه پژوهشها و سیاستهای اقتصادی

سال هفدهم، شماره 51، پاییز 1388، صفحات 41-74

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور

محمد بیگدلی

کارشناس ارشد اقتصاد، دانشکده معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق (ع)

bigdely@gmail.com

یکی از اقدامات اقتصادی چشمگیر در سالهای اخیر در کشور ما، اجرای اصل خصوصی سازی دارایی های دولتی است و این موضوع از مؤلفه های مهم ایجاد رقابت در اقتصاد و نیل به سوی بازار آزاد است که مستلزم بستر سازی های قانونی است که بدون رعایت این بستر سازی ها، ایجاد انحصارات و تراست ها موجب اخلال رقابت در بازار و از بین رفتن رفاه مصرف کننده می شود. در این مقاله به تعریف بازارهای اقتصادی و ضد تراست، قدرت بازاری و شاخص های شناسایی آن، تنظیم اقتصادی و ابزارهای آن، قانون ضد تراست و اصول آن و در نهایت، کاربرد این مفاهیم در صنعت بانکداری می پردازیم و در پایان با بررسی وضعیت بانکداری کشور پیشنهادهایی ارائه می شود.

طبقه بندی JEL: G21, K21, L50.

واژه های کلیدی: بازارهای ضد تراست، شاخص های قدرت بازاری، تنظیم اقتصادی، صنعت بانکداری.

1. مقدمه

از مهم‌ترین عوامل ایجاد بازار رقابت کامل در اقتصادی که سال‌ها به صورت دولتی اداره شده است، اجرای اصل خصوصی سازی و از بین بردن انحصار دولتی در بخش‌هایی از اقتصاد است که بخش خصوصی می‌تواند به صورت رقابتی آن را اداره کند، به طوری که مصالح مردم و دولت کاملاً حفظ شود. از آنجا که یکی از موارد نقض حقوق اقتصادی جامعه، وجود انحصارات است، ایجاد رقابت کامل با حمایت و پشتیبانی از بخش خصوصی در ورود به عرصه‌هایی که سال‌ها است توسط دولت و به طور یک جانبه مدیریت شده است، می‌تواند مردم را در کسب محصولات و خدمات رقابتی با کیفیت بیشتر و قیمت کمتر یاری نماید. اما، از اقدامات ضروری خصوصی سازی، ایجاد قوانین ضدانحصار است تا مانع جایگزینی انحصار دولتی با انحصار خصوصی شود زیرا به عقیده برخی صاحب نظران این عرصه، انحصار در بخش خصوصی به مراتب مضرت‌تر از انحصار غیرطبیعی در بخش دولتی است و نظام اقتصادی را بیش از پیش مختل می‌سازد. در نتیجه، تا زمانی که قوانین مبارزه با انحصار به عنوان بستر لازم برای خصوصی سازی تدوین نگردد و عملیاتی نشود، موفقیت چندانی در روند خصوصی سازی در کشور به دست نخواهد آمد.

صنعت بانکداری در کشور ما از صناعی است که در عرصه خصوصی سازی از صنایع پیشرو بوده است و به این منظور، نیاز مبرم جهت کنترل و وضع مقررات این صنعت برای پیشگیری از وجود انحصار در این بخش احساس می‌شود. با توجه به اهمیت خصوصی سازی و تلاش‌های صورت گرفته در این زمینه، اگر این موضوع با تمهیدات قانونی و تدابیر لازم اقتصادی انجام نشود، انحصار دولتی به خصوصی بدل می‌شود و مشکلات کشور افزایش می‌یابد. بنابراین در این مقاله سعی شده تا با شناسایی شاخص‌های اقتصادی و نحوه عملکرد آنها از ایجاد این معضل پیشگیری و یا در رفع آن بکوشیم.

در ادامه مقاله، در بخش‌های 2-5 تعاریفی از انواع بازارها، روش‌های اندازه گیری تمرکز بازار و قدرت بازاری بررسی شده است. موضوع تنظیم اقتصادی و ابزارها و سیاست‌های مربوط به آن در بخش‌های 6-8 ارائه شده است. بخش‌های 9-14 بر وضعیت تمرکز در صنعت بانکداری در آمریکا متمرکز می‌شود و در نهایت، ساختار بازار بانکی در ایران مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

2. تعاریفی از بازارها

1-2. بازار رقابت کامل و بازار انحصاری کامل

در متون اقتصادی، رقابت به حالتی از بازار اطلاق می‌شود که در آن تعداد زیادی خریدار و فروشنده مستقل برای به دست آوردن و یا فروش کالاهای مشابه تلاش می‌کنند. اگرچه بازار رقابت

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 43

کامل - که در آن برای هر بنگاه تعداد زیادی رقیب، وجود داشته و منحنی تقاضای بنگاه به صورت خط افقی و دارای شیب صفر «کشش بی‌نهایت» است، ضمن آنکه سود اقتصادی بلندمدت بنگاه رقابتی برابر صفر است - با همه شرایط فوق در دنیای واقعی کمتر محقق می‌شود اما از الگوی فوق به عنوان یک وضعیت آرمانی می‌توان یاد کرد و میزان انحراف بازارهای واقعی را از الگوی مطلوب فوق ارزیابی نمود. نقطه مقابل بازار رقابت کامل، بازار انحصار کامل است. انحصار کامل به شرایطی اطلاق می‌شود که در بازار فقط یک تولیدکننده وجود دارد و برای محصولش جانشینی وجود نداشته باشد (کلارک، 1990).

2-2. بازارهای اقتصادی و بازارهای ضدتراست

می‌توان بین دو شکل کلی و مختلف از یک بازار، تمایز قائل شد. این دو جنبه، بازارهای اقتصادی و بازارهای ضدتراست هستند که هر دو نوع بازار دارای بُعد محصول و بُعد جغرافیایی اند. همان‌گونه که می‌دانیم، بُعد محصول به معنای مجموعه محصولات بازار و بُعد جغرافیایی به معنای سطح ناحیه‌ای است که بازار آن را پوشش می‌دهد.

3-2. بازارهای اقتصادی

یک بازار اقتصادی شامل مجموعه‌ای از محصولات، مجموعه‌ای از خریداران، مجموعه‌ای از فروشندگان و یک ناحیه جغرافیایی است که در آن خریداران و فروشندگان در تعامل اند و قیمت هر محصول را تعیین می‌کنند. در یک بازار «کامل»، قیمت در هر نقطه از بازار با نقطه دیگر فقط به میزان هزینه حمل و نقل بین آن دو نقطه متفاوت است.

4-2. بازارهای ضدتراست

برخلاف تأکید بازارهای اقتصادی در شناسایی عوامل تعیین‌کننده قیمت تعادلی، هدف یک بازار ضدتراست، شناسایی قدرت بازاری است. مرزهای یک بازار ضدتراست توسط آزمون «فرضیه انحصارگر کامل»¹ تعیین می‌شود.

یک بازار ضدتراست، با یک نوع محصول یا گروهی از محصولات و یک ناحیه جغرافیایی که در آن محصول تولید یا فروخته می‌شود، معرفی می‌شود. به گونه‌ای که یک بنگاه فرضی افزایش دهنده سود، مورد هدف مقررات‌گذاری قیمتی قرار نمی‌گیرد، بلکه آن بنگاه تنها

1. Hypothetical Monopolist Test

یک تولید کننده یا فروشنده حال و آینده آن محصولات در آن ناحیه است که ممکن است حداقل یک افزایش قیمت جزئی اما قابل توجه و پایدار (SSNIP)¹ را تحمیل کند و تحقق این موضوع با این فرض است که قیمت تمام محصولات دیگر ثابت باشند (چارچ و همکاران، 2002).

5-2. بازارهای ضد تراست: در جستجوی قدرت بازاری

«قدرت بازاری» یا «انحصاری» عبارت از توانایی یک یا گروهی از مشارکت کنندگان در بازار برای تعیین قیمت، مقدار و ماهیت محصول است. مشارکت کننده در بازار می تواند یک فرد یا بنگاه باشد. اعمال قدرت بازاری یا انحصاری برای بنگاه انحصاری منتهی به افزایش سود بیشتر و بی خطر و همچنین افزایش مزایای اجتماعی و سیاسی گسترده خواهد شد. این قدرت، به شیوه های مختلف ظاهر می شود و به روش های مختلف به دست می آید. در مواردی، قدرت بازاری به دلیل خواست بنگاه برای کسب سود بیشتر ایجاد می شود و در برخی موارد، قدرت بازاری به عنوان یک نتیجه فرعی از نوآوری، اختراع، تحقیق و توسعه، حمایت های قانونی و یا رفتارهای غیرقانونی حاصل می شود. قدرت بازاری حتی ممکن است از طریق رفتارها و اقدامات مختلف مانند ابداع و یا کنترل منابع و نهاده ها به دست آید. در هر حال، قدرت بازاری با توجه به ریشه آن می تواند موجب کاهش تولید، افزایش قیمت، نابرابری در توزیع درآمد و تأخیر در پیشرفت شود. این قدرت، به اشکال گوناگون مانند تمرکز بالا، موانع ورود علیه رقبای بالقوه، ادغام و غیره ظاهر می شود. منشأ ایجاد قدرت بازاری ممکن است در داخل بازار و یا در خارج آن باشد، اما آثارش در داخل بازار مشاهده خواهد شد (چارچ و همکاران، 2000).

3. روش های اندازه گیری قدرت بازاری (انحصاری)

3-1. شاخص لرنر²

شاخص لرنر، قدرت انحصاری بنگاه را براساس شکاف نسبی بین قیمت ها و هزینه نهایی اندازه گیری می کند. هرچه شکاف بین قیمت و هزینه نهایی بیشتر باشد، عملیات انحصاری، اخلاص بیشتری در رفاه اجتماعی و تخصیص منابع ایجاد می کند.

1. Small but Significant and Nontransitory Price Increase

2. Lerner Index

3-2. نصیب از دست رفته¹ (مثلث رفاه)

در این روش با محاسبه حاصل جمع مثلث رفاه از دست رفته برای کل بازار به محاسبه هزینه‌های اجتماعی انحصار می‌پردازد. از آنجا که انحصار موجب کاهش سطح تولید نسبت به سطح تولید رقابتی می‌شود، این موضوع موجب دسترسی کمتر مصرف‌کنندگان به کالاها و خدمات می‌شود. علاوه بر این، مصرف‌کنندگان مجبورند قیمت بیشتری بپردازند. کاهش رفاه جامعه با مثلث رفاه قابل اندازه‌گیری است.

3-3. شاخص روچیلد²

از شاخص روچیلد زمانی می‌توان برای اندازه‌گیری قدرت انحصاری استفاده کرد که تابع تقاضای بازار و تابع تقاضای بنگاه (یا گروهی از بنگاه‌ها) قابل تمایز باشند. برای مثال، هنگامی که تعدادی از بنگاه‌ها با هم همکاری و ائتلاف کنند، می‌توان از شاخص روچیلد برای اندازه‌گیری قدرت انحصاری گروه ائتلاف‌کننده استفاده کرد. نمونه بارز چنین وضعیتی در بازارهای بین‌المللی، بازار نفت و کارتل اوپک است. با مشخص شدن تقاضای بنگاه و تقاضای بازار و تعیین نسبت شیب آنها می‌توان به محاسبه شاخص روچیلد پرداخت.

4. اندازه‌گیری تمرکز بازار

یک روش اندازه‌گیری میزان رقابت و انحصار، اندازه‌گیری تمرکز بازار است. هر چه میزان شاخص تمرکز کمتر باشد، بازار رقابتی‌تر و هر چه تمرکز بیشتر باشد، بازار به انحصار نزدیکتر خواهد بود. سنجش اندازه تمرکز در یک تقسیم‌بندی کلی از طریق دو معیار صورت می‌گیرد: معیارهای مطلق و معیارهای نسبی.

در معیارهای مطلق به تعداد بنگاه‌ها و هم به نابرابری اندازه آنها توجه می‌شود، درحالی‌که در معیارهای نسبی فقط به نابرابری اندازه بنگاه‌ها توجه می‌کنند. بر این اساس می‌توان روش‌های اندازه‌گیری تمرکز را نیز به دو دسته اندازه‌گیری مطلق تمرکز و اندازه‌گیری نسبی تمرکز طبقه‌بندی کرد.

ابزارهای متفاوتی نیز برای محاسبه تمرکز در غالب هر یک از روش‌های فوق ارائه شده است که در ادامه به معرفی اجمالی آنها می‌پردازیم و از ذکر فرمول‌های آن به این دلیل که از موضوع بحث خارج است، خودداری می‌کنیم.

1. Deadweight Loss

2. Rotheild Index

1-4. اندازه گیری مطلق تمرکز

نسبت تمرکز (سهم n بنگاه برتر)

معیار نسبت تمرکز متداولترین و سادهترین شاخص اندازه گیری تمرکز است. این شاخص نشاندهنده سهم بازاری بنگاههای بزرگ و پیشرو در صنعت است. این روش به دلیل نیازهای اطلاعاتی محدود بیشتر متداول است و در مطالعات تجربی از این شاخص استفاده می شود.

2-4. شاخص هرفیندال - هیرشمن (HHI)¹

یکی از شاخصهای مهم و کاربردی برای بیان مفهوم تمرکز، شاخص هرفیندال - هیرشمن است. این شاخص از اطلاعات همه بنگاههای صنعت استفاده می کند. برای به دست آوردن این شاخص از مجموع مربع سهم اندازههای تولید، فروش، نیروی کار و مانند آن همه بنگاهها در صنعت یا بازار استفاده می شود. در واقع این شاخص به هر بنگاه به اندازه سهم آن در بازار وزن می دهد. شاخص هرفیندال - هیرشمن (HHI) به صورت زیر تعریف می شود:

$$HHI = \sum_{i=1}^N S_i^2 \quad (1)$$

S_i^2 : مربع سهم بازار بنگاه i

N: تعداد بنگاههای موجود در صنعت یا بازار

جدول 1. نحوه برخورد با ادغام با توجه به شاخص تمرکز

اندازه HHI	وضعیت تمرکز	نحوه برخورد با ادغام
کمتر از 1000	رقابتی	ادغام بلامانع است
بین 1000 تا 1800	تمرکز ملایم	اگر ادغام، شاخص HHI را بیش از 100 واحد افزایش دهد، با ادغام برخورد می شود.
بالای 1800	تمرکز	اگر ادغام، شاخص HHI را بیشتر از 50 واحد افزایش دهد، با ادغام برخورد می شود.

مأخذ: نتایج تحقیق.

3-4. شاخص هانا و کای

این شاخص تعمیم یافته شاخص (HHI) است. در شاخص (HHI) به سهم بازار بنگاهها توان دو داده شده است، درحالی که در شاخص هانا و کای توان سهم بازار به صورت کلی و با نماد α مشخص می شود.

1. Herfindahl-Hirshman Index

4-4. شاخص آنتروپی¹

ابتدا مفهوم آنتروپی به عنوان ابزاری در شاخه‌هایی از فیزیک و مکانیک مورد استفاده قرار گرفت. آنتروپی کمیتی است که بی‌نظمی و اختلال را در یک نظام اندازه‌گیری می‌کند و معیار آنتروپی به عنوان گزینه‌ای برای واریانس بکار برده می‌شود. در واقع، آنتروپی معیار معکوس تمرکز است زیرا زمانی که آنتروپی افزایش داشته باشد، تمرکز کاهش می‌یابد.

5. اندازه‌گیری نسبی تمرکز**1-5. شاخص واریانس لگاریتم²**

این شاخص می‌تواند مانند شاخص آنتروپی به چند زیرگروه استراتژیک تجزیه و محاسبه شود. مقدار این شاخص زمانی صفر است که تمام بنگاه‌ها اندازه یکسان داشته باشند. فرض اساسی این است که تشابه بیشتر در اندازه بنگاه‌ها، رقابت بیشتری را ایجاد می‌کند. اشکال این شاخص این است که برای مثال در دو بنگاه هم اندازه و یا دویست بنگاه هم اندازه به‌رغم داشتن دو وضعیت مجزا، مقدار یکسان به‌دست می‌آید.

2-5. ضریب جینی

ارزش مقداری ضریب جینی بین صفر و یک در نوسان است. ضریب جینی صفر به این معنا است که همه بنگاه‌ها دارای سهم یکسان هستند و مقدار ضریب جینی یک نشان‌دهنده این است که پراکندگی اندازه بنگاه بسیار نامتعادل و بازار انحصاری است.

یادآوری می‌شود که شاخص‌های دیگری مانند شاخص پاپاندرو، شاخص سودآوری بین نیز وجود دارند که توضیح آنها در این مقاله نمی‌گنجد (خداداد کاشی، 1379).

6. وضع مقررات یا تنظیم اقتصادی³

تنظیم به بیان ساده عبارت است از مداخلات دولت برای تغییر رفتار بنگاه‌ها (مانند قیمت‌گذاری، سطح تولید و یا انجام تبلیغات). (شیلر، 1989) به عبارتی، تنظیمات بخشی از مداخلات دولت است که برای پیشگیری از سوءاستفاده بنگاه‌ها از قدرت بازاری صورت می‌گیرد. این مداخلات به‌طور کلی به دو صورت قابل انجام است:

الف) وضع قوانین در جهت کاهش و یا حذف قدرت بازاری و یا به عبارتی تغییر ساختار بازارها

1. Entropy Index

2. Logarithm Variance Index

3. Economic Regulation

ب) تعیین مقررات تنظیمی برای محدود ساختن بهره‌گیری از قدرت بازاری می‌توان ادعا کرد که با اعمال این مقررات، به جای آنکه ساختار بازار دچار تغییر شود رفتار بازارها¹ تغییر می‌یابد. برای مثال، هنگامی که از ادغام بنگاه‌ها پیشگیری می‌شود، ساختار بازارها تحت تأثیر قرار می‌گیرد و هنگامی که از افزایش قیمت‌ها در یک بنگاه یا حتی صنعت خاص پیشگیری به عمل می‌آید، شدت بهره‌گیری از قدرت بازاری متأثر می‌شود (شیلر، 1989). نکته مهم این است که قوانین رقابت کشورهای مختلف، هر دو جنبه فوق را شامل می‌شوند.

7. ابزارهای مقررات‌گذاری

به رغم اینکه تنظیم اقتصادی می‌تواند شامل محدودیت‌هایی در طیف وسیع تصمیمات بنگاه شود متغیرهای کلیدی تصمیم‌گیری که به وسیله تنظیم کنترل می‌شوند عبارت‌اند از: قیمت، مقدار و تعداد بنگاه‌ها. متغیرهایی که کمتر معمول‌اند عبارت‌اند از کیفیت تولید، تبلیغات و سرمایه‌گذاری.

7-1. کنترل قیمت

تنظیم قیمت می‌تواند تعیین یک قیمت خاص باشد که بنگاه باید آن را اعمال کند و یا می‌تواند بنگاه را محدود کند تا در یک بازه خاص کالای خود را قیمت‌گذاری نمایند.

7-2. کنترل مقدار

محدودیت مقدار تولید کالا یا خدمات فروخته شده می‌تواند بدون تنظیم قیمت یا همراه با آن باشد. این مورد در بسیاری از تولیدکنندگان محصولات نفتی دنیا مشاهده می‌شود که میزان حداکثر تولید معین می‌شد اما قیمت به صورت جهانی تعیین می‌گردید و مسلم است که این تعیین مقدار بر قیمت جهانی مؤثر است.

7-3. کنترل ورود و خروج

دو متغیر بحرانی که تنظیم‌کنندگان آنها را کنترل می‌کنند، قیمت و تعداد بنگاه‌ها و به بیان دیگر محدودیت بر ورود و خروج است. این متغیرها بحرانی‌اند زیرا قیمت و تعداد بنگاه‌ها تعیین‌کنندگان کلیدی کارایی تخصیصی و تولیدی هستند. ورود ممکن است در سطوح مختلف تنظیم شود. نخست، ورود توسط بنگاه‌های جدید می‌تواند کنترل شود همان‌طور این کار معمولاً

1. Behaviour of Markets

49 نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور

در تنظیم خدمات عمومی انجام می‌شود. علاوه بر کنترل ورود توسط بنگاه‌های جدید، یک مؤسسه تنظیم ممکن است ورود را به وسیله بنگاه‌های تنظیم شده نیز کنترل کند (ویسکازی، 2005).

8. قوانین ضدتراست

قوانین ضدتراست شیوه‌ای از دخالت دولت در بازار به شکل مقررات غیرمستقیم است و از این جهت با مقررات مستقیم دولت مانند مقررات تسهیلات عمومی آب و برق که قوانین ویژه درباره قیمت‌ها، محصولات و پوشش بازار قرار داده شده است، تفاوت دارد. دلیل اولیه برای اتخاذ چنین سیاست‌هایی، ترویج و محافظت از رقابت در نظام بازار است. به بیان دیگر، نقش قوانین ضدتراست این است که بازارها را رقابتی کند. سابقه این قانون دست کم در قیود قوانین موضوعه به اواخر قرن 19 میلادی با تصویب قانون شرمین¹ بر می‌گردد.

قوانین ضدتراست در کشورهای توسعه یافته مانند ایالت متحده آمریکا بخشی از متن قانون است. اداره‌ها و سازمان‌های دولتی که به عنوان تنظیم‌کنندگان رقابت شناخته می‌شوند، قوانین ضدتراست را تنظیم و معین می‌کنند و معمولاً مسئول تنظیم قوانین مرتبط با این پدیده و قوانین مرتبط با حمایت از مصرف‌کنندگان نیز هستند. برخی از کشورها از واژه قانون رقابت² استفاده می‌کنند (لنگنفلد، 1996).

9. سیاست ضدتراست در صنعت بانکداری

9-1. تاریخچه قوانین ضدتراست در بانکداری

صنعت بانکداری ایالات متحده آمریکا بیش از یک دهه است که به سرعت یکپارچه شده و بین سال‌های (1990-2002) تعداد بانک‌ها و مؤسسه‌های سپرده‌گذاری در آمریکا از تعداد 15131 به تعداد 9336 کاهش یافته است و در واقع کاهش 30 درصدی داشته است. این دومین کاهش تعداد بانک‌ها پس از اولین کاهش در زمان رکود عظیم است که در آن زمان تعداد بانک‌ها به نصف کاهش یافت.

مهم‌ترین عامل کاهش مؤسسه‌ها، رهاسازی قابل توجه قانون شعبات بانکداری آمریکا بود که ادغام‌ها و مالکیت توسط خرید سهام را که سابقاً ممنوع بود، مجاز اعلام کرد و تغییرات اخیر در قانون بانکداری، محدودیت‌ها را در مسیر فعالیت‌های مجاز بانکداری از بین برده است.

1. Sherman Act

2. Competition law

ضمن آنکه پیشرفت تکنولوژی، بازارهای ثانویه جدید و سیستم‌های پرداخت نوین را به‌ارمغان آورده است. در حالی که بانک‌ها وارد بازارهای جدید شده‌اند دیگر مؤسسه‌های مالی به بازارهای سنتی وارد شده‌اند که بانک‌ها در آن فعالیت می‌کردند. این تغییرات وسیع در نظام مالی زمان مناسبی را پدید آورده است تا سیاست ضدتراست در بانکداری را ارزیابی نماییم (زارتسکی و گیلبرت، 2002).

واژه «ضدتراست» ممکن است یک واژه نامتداول برای توصیف تلاش‌ها جهت ایجاد محدودیت و اجرای قدرت بازار به‌شمار آید. اما، این واژه از مبدأ آن و از بکارگیری لفظ تراست جهت توصیف یک شرکت مادر تخصصی بزرگ¹ یا ادغامی مختلط در صنایع مهم ایالات متحد آمریکا در قرن 19 نشئت می‌گیرد. برخی از این کسب و کارها در حقیقت با ساختار قانونی به شکل یک تراست پیکربندی شد که به موجب آن سهم بنگاه‌های پراکنده در قالب یک تراست و به‌وسیله یک هیئت متولی نگه‌داری می‌شد. ناظران معتقدند که بنگاه‌هایی مانند استاندارد اویل²، یو. اس. استیل³ و ادغام شرکت‌های راه‌آهن بر صنایع خود مسلط شدند و توانایی آن را یافتند تا در آن عرصه قیمت‌ها را افزایش دهند و سود انحصارگر کامل را دریافت کنند.

در پاسخ به رشد تراست‌ها، مخالفت‌هایی به خصوص از سوی کشاورزانی که در جستجوی هزینه حمل و نقل کمتر ریلی بودند و نیز صاحبان کسب و کارهای کوچک و صاحبان کشتی‌های کوچک و دیگر مشتریان شکل گرفت که منجر به تصویب قانون ضدتراست شد. نخستین قانون ضدتراست فدرال، قانون ضدتراست شرمین در سال 1890 بود که با قانون کلایتون در سال 1914 پیگیری شد. قانون شرمین، انحصارگرایی و تلاش برای انحصار طلبی را ممنوع می‌کند. طبق این قانون «هر قراردادی که شامل یک نوع تراست شود یا دسیسه‌ای در جهت محدود کردن تجارت و بازرگانی باشد محکوم به غیرقانونی بودن است». در بخش دیگری از قانون شرمین آمده است: «هر فردی که انحصارطلبی یا تلاش برای انحصارگرایی می‌نماید یا با شخص و یا اشخاص دیگر توطئه می‌چیند تا انحصاری شکل بگیرد می‌بایست مجرم شناخته شود». قانون کلایتون سبب توسعه قانون شرمین شد زیرا تبعیض قیمتی را ممنوع می‌کند و آشکارا مالکیت سهام را اگر اثر مالکیت به طور اساسی رقابت را کاهش دهد و یا به ایجاد یک انحصار کامل منتهی شود ممنوع می‌نماید.

1. Holding Company

2. Standard Oil

3. U.S. Steel

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 51

به این دو قانون ضدتراست، عمدتاً در بانکداری به موضوعی غیرقابل اجرا نگریسته می‌شد تا اینکه دادگاه عالی ایالت متحد آمریکا در اواسط دهه 1960 بر این نظر عمومی خط بطلان کشید. در سال 1963 در مورد بانک ملی فیلادلفیا¹ و در سال 1964 نخستین بانک ملی و مورد تراست لوئیزویل²، دادگاه عالی ایالات متحده آمریکا حکم کرد که ادغام بانک‌ها مورد هدف قانون شرمین و قانون کلایتون قرار می‌گیرد (مارتین، 1965).

اما، حتی پیش از حکم دادگاه عالی در این موارد، کنگره آمریکا قانونی را تصویب کرد که در مورد ترکیب بانک‌ها بود. قانون شرکت مادر تخصصی بانکی که در سال 1956 تصویب شده بود اغماض بانک مرکزی آمریکا در مورد شرکت‌های مادر تخصصی بانکی چند جانبه³ و مالکیت سهام آنها را اصلاح کرد.

در بخش سوم قانون (BHC)⁴ که در مورد مالکیت سهام یا دارایی بانک‌ها است، مطرح شده پیشنهادی که منجر به انحصار کامل یا کاهش جدی رقابت در بازار بانکداری می‌شود، پذیرفته است. مگر اینکه آثار ضد رقابتی پیشنهاد مذکور به وضوح بیشتر از منافع عموم باشد و آثار احتمالی پیشنهاد در مواجهه با رفاه و نیاز جامعه باشد که می‌بایست حفظ شود.

در حالی که قانون (BHC) فقط در مورد ترکیب بانکداری شرکت‌های مادر تخصصی بانکی (BHC) اجرا می‌شد، قانون ادغام بانک‌ها در سال‌های 1960 و 1966 افزوده شد و بخش‌هایی از بازار بانکداری که (BHC) پوشش نمی‌داد، پوشش داد.

این قوانین ادغام به ناظران بانکداری ملی مسئولیت تحلیل آثار رقابتی ادغام‌های پیشنهاد شده و رد درخواست‌های ادغامی که ضد رقابتی بودند، اعطا کرد. در قانون سال 1966، کنگره آمریکا نقش ناظران بانکی را که مرتبط با وزارت دادگستری است در تحلیل‌های ضد تراست بانکی مشخص کرد. نخست، مسئول تنظیم‌کننده بانکی در مورد یک ادغام پیشنهادی تصمیم می‌گیرد. ادغام نباید تا مدت سی روز انجام شود و طی این مدت، وزارت دادگستری یا بخش خصوصی می‌تواند به پیشنهاد مذکور اعتراض کند. هنگامی که مدت سی روز خاتمه می‌یابد، ادغام می‌تواند انجام شود (الوارز، 2005).

1. Philadelphia National Bank
2. Louisville
3. Multibank Holding Company
4. Bank Holding Company

2-9. فرآیند تحلیل ضدانحصار

تحلیل ضدانحصار در بانکداری سه مرحله دارد که توسط ناظران بانک و مؤسسه‌های سپرده‌پذیری و وزارت دادگستری انجام می‌شود و ناظران شامل بانک مرکزی، اداره بازرسی حسابداری پول، مؤسسه بیمه سپرده فدرال و «اداره نظارت بر موسسه‌های سپرده‌پذیر»¹ می‌شوند.

مرحله اول تحلیل ضد انحصار، تعیین نوع محصولات بانکداری مورد شمول است. بنگاه‌ها با کاهش محصول و افزایش قیمت در محصولات انحصاری خود، قدرت بازاریشان را به اجرا می‌گذارند. در نتیجه، تعیین نوع محصولاتی که ممکن است با ادغام تحت تأثیر قرار بگیرند اولین اقدام تحلیل ضد تراست ادغام است.

به طور کلی، داده‌های سپرده‌ها به عنوان نماینده‌ای از کل محصولات بانکداری در تحلیل ادغام است. مرحله دوم، تعیین ناحیه‌های جغرافیایی است که در آنها بنگاه‌های ملحق شده به رقابت می‌پردازند. مرحله سوم، اندازه‌گیری آثار احتمالی قیمت‌گذاری محصولات در بازار جغرافیایی محلی است. معمولاً گام سوم، شامل این تحلیل می‌شود که چگونه ادغام پیشنهادی بر نسبت‌های تمرکز اثر می‌گذارد و سپس بازبینی عوامل دیگر ماورای نسبت‌های ساده تمرکز است که ممکن است نگرانی‌های افزایش در قدرت بازاری را افزایش و یا کاهش دهد.

3-9. آژانس‌های نظارتی و استراتژی وسیع

همان‌طور که یادآوری شد، آژانس‌های نظارتی و وزارت دادگستری مسئول تضمین انجام هرگونه ادغام بانکی یا ادغام مؤسسه‌های سپرده‌پذیری هستند که بر رقابت اثر منفی قابل توجهی نداشته باشد. شاید در نگاه اول، تصور شود که این مسئولیت به صورت اولیه با پذیرفتن درخواست‌هایی که رقابت را کاهش می‌دهد، انجام می‌شود اما این فرآیند نکات ظریف‌تری دارد و عموماً تعداد ادغام‌های کاهش‌دهنده رقابت که توسط آژانس‌های نظارتی غیرقانونی شناخته می‌شود و یا اگر تأیید شود مورد اعتراض وزارت دادگستری قرار می‌گیرد، بسیار اندک است. با وجود این در بسیاری از موارد، ادغام‌هایی که ممکن است نگرانی‌های رقابتی را برای آژانس‌ها یا وزارت دادگستری افزایش دهد هرگز انجام نشده است. در بسیاری از مواقع، بانک‌ها پیش از انجام درخواست رسمی از آژانس اطلاعات اولیه می‌گیرند و اغلب با دریافت اطلاعات از آژانس‌های مربوط متوجه می‌شوند آیا درخواست آنها به طور قابل توجهی ضد رقابتی است یا خیر و اگر ضد رقابتی باشد هرگز اقداماتی انجام نمی‌دهند. علاوه بر این، از آنجا که اطلاعات مورد نیاز برای

1. Office of Thrift Supervision

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 53

یک تصمیم‌گیری جدی در مورد آثار رقابتی یک ادغام پیشنهاد شده به سهولت از سایت‌های آژانس‌های مختلف قابل دسترسی است، برخی از بانک‌ها ممکن است طرح‌های ادغام را پیش از بررسی و مشاوره با آژانس‌های نظارتی خود رها کنند.

اگر یک شرکت بانکداری درخواستی برای ادغام ارائه دهد، آژانس نظارتی تحلیل رقابتی‌اش را طبق مراحل زیر انجام می‌دهد:

اول) چنانچه آژانس تشخیص دهد که این ادغام اثر منفی قابل توجهی بر رقابت ندارد، ممکن است درخواست همان گونه که تنظیم شده است پذیرفته شود.

دوم) ممکن است ضرورت داشته باشد که درخواست دهنده پیشنهادش را اصلاح کند. برای مثال، ممکن است ضرورت یابد تا برخی از شعبه‌های مؤسسه اکتسابی را تعطیل کند.

سوم) ممکن است با درخواست مخالفت شود (جان والتر، 2008).

9-4. بازار محصول

بانک‌ها و مؤسسه‌های سپرده‌پذیر یک فهرست بی‌شمار از محصولات بانکی را ارائه می‌دهند. هنگام بازیابی یک ادغام جهت بررسی آثار آن بر رقابت، آیا می‌بایست آژانس‌های نظارتی و وزارت دادگستری آثار ادغام را بر رقابت، برای هر محصولی به‌طور مجزا بازیابی نمایند؟ انجام این فرآیند بسیار پرهزینه است زیرا سطح اولیه رقابت احتمالاً از یک محصول با محصول دیگر متفاوت است و اثر یک ادغام پیشنهادی بر رقابت احتمالاً آثار گوناگونی بر محصولات متعدد دارد.

دادگاه ایالات متحد آمریکا در مورد بانک ملی فیلادلفیا معیاری تعیین کرد که تاکنون نیز توسط ناظران بانکی و وزارت دادگستری آمریکا برای سنجش بازار محصول مورد استفاده قرار می‌گیرد. برخلاف تمرکز بر محصولات منفرد، دادگاه عالی آمریکا تعیین کرد که محصول مناسب در حقیقت «خوشه محصولات و خدمات» ارائه شده توسط بانک است. تعریف دقیق محصولات به معنای این است که یک طیف از محصولات و خدمات را به جای یک کالا یا خدمت منفرد برای بررسی و آزمایش انتخاب کنیم. مفهوم خوشه¹ شامل طیف اولیه محصولات و خدماتی است که مشتریان می‌توانند از بانک‌ها دریافت کنند. این محصولات شامل حساب‌های دیداری و پس‌انداز، اعتباری، وام‌های تجاری و شخصی و غیره است اما به این موارد محدود نمی‌شوند.

1. Cluster

برخی از منتقدان، اعتبار مفهوم خوشه را که تغییراتی در نظام مالی و ملی از اواخر دهه 1960 ایجاد کرده بود زیر سؤال بردند. در خلال دهه 1960، بانکها نوعاً یک سری محصولات سپرده‌ای، وامی و دیگر خدمات مالی را ارائه می‌کردند که مؤسسه دیگر قادر به ارائه آنها نبودند. در نتیجه، به نظر می‌رسد که این شرایط که ترکیب سپرده‌ها، وام‌ها و خدمات را به‌عنوان یک محصول بینیم تا فقط بانک‌های دیگر را در هر تحلیل برای ادغام بانک‌های رقیب وارد کنیم، برای آن زمان مناسب بود. اکنون به دلیل حذف مقررات محدودکننده و تغییرات تکنولوژیکی، دیگر مؤسسه‌های غیربانکی مانند مؤسسه‌های سپرده‌پذیری و مؤسسه‌های مالی و اعتباری، بسیاری از محصولات و خدمات مشابه را ارائه می‌کنند. در نتیجه رقیبان جدید بانک‌ها فقط بانک‌های دیگر نیستند که تنها این ترکیب از محصولات را ارائه می‌کنند بلکه طیفی دیگر از فراهم‌کنندگان که یک یا گروهی از محصولات مشابه بانک‌ها را ارائه می‌کنند نیز در این رقابت وارد شده‌اند. بنابراین سطح درست رقابت که بانک‌ها یا دو بانک که می‌خواهند با هم ادغام شوند با آن مواجه هستند، بزرگتر از میزان ارائه شده توسط دیگر بانک‌های فراهم‌کننده یک خط کامل یا خوشه سپرده‌ها، وام‌ها و خدمات مالی است.

شواهد بررسی‌های اخیر نشان می‌دهد که با وجود اینکه اعتماد به یک مؤسسه برای محصولات مالی چندگانه کاهنده است، مشتریان به دریافت انواع چندگانه سپرده‌ها و وام‌ها از یک بانک ادامه می‌دهند (امل و استار - مک کلوتر، 2002). ناظران بانکی در سنجش‌های تمرکز آن فراهم‌کنندگان، تنها یک خط نسبتاً کامل محصولات بانکی را وارد می‌کنند. در نتیجه ناظران هنگام سنجش تمرکز نوعاً مؤسسه‌های اعتباری و مالی را که خط به نسبت ناکاملی از وام‌ها و سپرده‌ها را ارائه می‌کنند و یا بنگاه‌های مالی مانند شرکت‌های سرمایه‌گذاری مشترک که ممکن است فقط یک محصول رقابتی را ارائه کنند، در اندازه‌گیری وارد نمی‌کنند. اما ممکن است ناظران یک درصد از سپرده مؤسسه‌های سپرده‌پذیری که بیشتر محصولات بانک‌ها را ارائه می‌کنند در سنجش وارد کنند.

برای ساده‌سازی، آژانس‌های نظارت و وزارت دادگستری آمریکا بر سپرده بانک‌ها به‌عنوان نماینده‌ای از کل محصولات بانکی متمرکز می‌شوند و نسبت‌های تمرکز را بر این پایه بنا می‌کنند. استفاده از این نماینده از در دسترس بودن داده‌های مفید نشئت می‌گیرد. داده‌های سپرده‌ها در هر سطح بازار محلی موجود است زیرا بانک‌های منفرد داده‌های سپرده‌هایشان را به تفکیک شعبه گزارش می‌کنند.

10. تعریف بازارهای جغرافیایی بانکی

تعریف یک بازار جغرافیایی معنادار اغلب مشکل‌ترین جنبه تحلیل ضدتراست است. معمولاً درخواست کنندگان ادغام می‌کوشند تا بازارشان را تا حد ممکن وسیع معرفی کنند تا اثرشان در آن بازار را حداقل نمایند، در حالی که تنظیم‌کنندگان تمایل دارند تا آن را محدودتر تعریف کنند. هرچند درخواست کنندگان ادغام معتقدند که در نتیجه تغییر شرایط جمعیتی، اقتصادی و مالی، تعریف بازار محلی متروک شده است به ویژه گسترش بانکداری بین‌المللی و بین‌ایالتی و شعبه‌های مختلف بانک‌ها سبب شده است تا بانک‌ها برخی از خطوط تجاری خود را از نو بازسازی کنند. برای مثال، بانک‌ها واحدهای وام‌دهی به کسب و کارهای کوچک و واحدهای تأمین مالی تأسیس کرده‌اند که محدود به شعبه‌های محلی نیست و به نواحی بزرگ خدمات رسانی می‌کنند. درخواست کنندگان ادغام برخی مواقع به وجود چنین واحدهایی به عنوان نشانه‌ای حاکی از آنکه میدان جغرافیایی بازارهای بانکداری افزایش یافته است استناد می‌کنند، در حالی که این موضوع نشان می‌دهد که آنها ناحیه خدمات رسانی بانک را با بازار اشتباه گرفته‌اند.

بازار یک ناحیه یکپارچه اقتصادی است که مشتریان می‌توانند بین ارائه کنندگان خدمات جابه‌جا شوند و هیچ هزینه معاملاتی زیادی را متحمل نشوند. دلیلی ندارد که بانک‌ها در ناحیه‌های خدمات رسانی‌شان نتوانند قیمت‌های متفاوتی را در بازارهای متفاوت اعمال کنند. در واقع، حتی اگر بانک مرکزی یک میزان اولیه (کف قیمت) برای قیمت‌های خدمات تعیین کند مدیران محلی معمولاً احتیاط لازم را برای تنظیم قیمت‌ها با توجه به شرایط محلی به عمل می‌آورند (سیمونس و استاوینس، 1998).

هنگامی که دو بانک که در یک بازار واحد انجام وظیفه می‌کنند ادغام می‌شوند، این دو رقیب سابق بانکی، دیگر رقابتی با هم ندارند. سطح رقابت در این بازار کاهش می‌یابد و بانک‌های باقیمانده در این بازار که شامل بانک‌های تازه ادغام شده نیز هست، ممکن است فرصت اجرای قدرت بازاری را در بازار پیدا کنند و قیمت‌ها را افزایش دهند. برای مثال، فرض کنید که بازار شامل سه بانک است و هر کدام یک شعبه دارد، اگر بانک یک و دو با هم ادغام شوند و تشکیل یک بانک بزرگتر با دو شعبه را بدهند، آنها دیگر با یکدیگر رقابت نخواهند کرد اما هنوز ممکن است که بانک ترکیب شده با بانک شماره سه رقابت کند. آیا کاهش تعداد بانک‌ها از سه بانک به دو بانک به معنای افزایش قدرت بازاری و افزایش فرصت برای باقی ماندن دو بانک جهت محدودیت محصولات و افزایش قیمت نیست؟ با وجود این، دو بانک باقیمانده در بازار احتمالاً به

طور فزاینده با یکدیگر رقابت می کنند تا بیشتر وام دهند و بیشتر سپرده بگیرند تا خروجی آنها را به بالاترین میزان ممکن برسانند.

تحلیل های رقابتی، آنگونه که اکنون هدایت می شود مبتنی بر درک این نکته است که آیا کاهش تعداد رقیبان مهم، ممکن است منجر به افزایش قدرت بازاری و سطح کمتر خروجی بهینه و افزایش قیمت ها شود یا خیر؟ یک دلیل این نگرش این است که برای تعداد کمتر بانک، ساده تر است که به صراحت یا به طور ضمنی تبانی کنند تا نرخ سود سپرده ها را کاهش و نرخ بهره وام ها را افزایش دهند تا اینکه تعداد بانک ها بیشتر باشد و چنین اقدامی صورت بگیرد. برای مثال، انجام یک التزام سه جانبه برای تبانی بسیار دشوارتر از یک التزام دو جانبه است. برخی از شواهد تجربی هم این دیدگاه را تقویت می کنند که تعداد بیشتر رقیبان به کاهش قیمت ها می انجامد که در ادامه به آنها می پردازیم. اما اگر یک یا هر دو بانک ادغامی سهم کمتری در بازار داشته باشند و یا رقیبان بسیاری در بازار باشند، رقابت جزئی نخواهد بود و بانک های باقیمانده در بازار که شامل بانک ادغامی هم هستند احتمالاً به رقابت خویش به طور فزاینده و مانند قبل از ادغام، ادامه می دهند. اگر بازار مربوط، کل آمریکا یا یک ناحیه بزرگ تعریف شود در آن صورت ادغام، حتی اگر بین دو بانک بزرگ باشد، احتمالاً منجر به کاهش قابل توجه جزئی در بازار می شود. اگر بازار مربوط، یک شهر کوچک با دو بانک محلی تعریف شود، آثار ادغام بر رقابت کاملاً بزرگ است. در نهایت، تعیین بازار مربوط برای تحلیل ادغام بانکی، اساسی و مهم است.

در بانکداری مانند بیشتر صنایع، تسهیلات موقعیت و مکان بانک در رقابت موثر، اساسی است. افراد و مؤسسه ها نوعاً از بانک های محلی خود حمایت عمده می کنند و انجام امور بانکی خود را در فاصله های دور غیر عملی می دانند. در نتیجه این قانونگذاری، تحلیل های ضد تراست را به طور مضاعف در بازارهای محلی که بانک های ادغام شده شعبه های مشترک دارند را مورد تاکید قرار می دهد.

بانک مرکزی آمریکا بازارهای جغرافیایی بانکی را برای کل نواحی ایالات متحد آمریکا تعریف می کند. ناظران بانکداری مانند وزارت دادگستری، ابتدا بر تعاریف بانک مرکزی تاکید می کنند هر چند آنها می توانند از تعاریف بازارهای جغرافیایی بانکداری خود استفاده نمایند. از طریق برنامه وب سایت عمومی فدرال (CASSIDI)¹، مؤسسه های سپرده پذیری می توانند تمام تعاریف بازار بانکداری بانک مرکزی را با امکانات نقشه ای مشاهده نمایند. علاوه بر این، تمرکزهای اولیه بازار بانکداری را بررسی کنند و دریابند که چگونه یک پیشنهاد بالقوه ادغام یا

1. <http://cassidi.stlouisfed.org>

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 57

مالکیت با خرید سهام می‌تواند تمرکز در بازارهای بانکداری را تغییر دهد. این توانایی به مؤسسه‌های سپرده‌پذیری امکان می‌دهد تا بهتر تعیین کنند که چه ادغامی می‌تواند از ملاحظات ضدتراست گذر کند.

تعریف ناحیه‌ای که بازار جغرافیایی بانکی مربوط را تشکیل می‌دهد یک اقدام قاطع در فرآیند ضدتراست است. در ایالات متحد آمریکا هریک از دوازده بانک مرکزی با اخذ دستورالعمل و رویه‌ها از شورای مدیران نظام بانک مرکزی، مسئول تعریف بازارهای بانکی مربوط خود هستند و اگر شرایط بازار تغییر کند این تعریف نیز تغییر می‌یابد. در هریک از بانک‌های مرکزی، کارکنان متخصص و با دانش نواحی جغرافیایی محلی خود وجود دارد. این دانش تخصصی هنگام تعریف بازارهای بانکی محلی، ارزشمند است زیرا هر بازار محلی یک مجموعه مشخص از ویژگی‌های اقتصادی، فرهنگی، سیاسی، اقلیمی و قانونی را در برمی‌گیرد که برای تعریف دقیق بازار اهمیت دارد. بانک مرکزی آمریکا از شاخص‌های نواحی آماری خرد¹، نواحی آماری شهری (MSA)² و نواحی آماری مرزی (RMA)³ استفاده می‌کند. ناحیه آماری شهری (MSA) نوعاً متشکل از یک شهر یا یک شهرک و روستاهای اطراف آن است. نواحی آماری در آمریکا توسط سازمان مدیریت و بودجه‌بندی ایالات متحده آمریکا (OMB)⁴ تعریف می‌شوند. سازمان (OMB) تأکید می‌کند که یک ناحیه آماری خرد شهری حداقل یک خوشه شهری و یک جمعیت بین 10000 تا 49999 نفر است. این ناحیه آماری حتی مکان‌های کوچک دور از نواحی شهری که قطب اقتصادی‌اند و کارگران و کاسبان از مایل‌ها فاصله به آنجا می‌روند به رسمیت می‌شناسند. نواحی آماری شهری حداقل دارای یک ناحیه شهری و جمعیتی برابر 50000 یا بیشتر است. از (MSA) ها هنگام جمع‌آوری و جدول‌بندی داده‌های آماری توسط آژانس‌های آماری فدرال استفاده می‌شود و پارامترهایی مانند جمعیت، درآمد و مسکن در این نواحی مورد بررسی قرار می‌گیرند.

(RMA) ها توسط انتشارات رند مک نالی⁵ تعریف شده است و شامل یک شهر یا شهرهای مرکزی، جوامع اقماری و حومه‌های آن است اما مرزهای آن مانند (OMB) به روستا محدود نمی‌شود. به عنوان مثال، یک (RMA) می‌بایست در هر مایل مربع 70 نفر جمعیت داشته باشد و 20 درصد نیروی کار آن هم به ناحیه شهری مرکزی تعریف شده، رفت و آمد داشته باشند.

1. Micropolitan Statistical Area
2. Metropolitan Statistical Area
3. Randly Metropolitan Area
4. U.S. Office Management and Budget
5. Rand McNally

(RAM) ها برای تعریف نواحی بازارهای محلی به طوری که یک گروه از مصرف کنندگان انتظار می رود تا خریدشان را آنجا متمرکز کنند، استفاده می شود. این شاخص عمدتاً توسط مشاغل، هنگام افتتاح یک شعبه یا اداره در یک ناحیه به کار برده می شود. (MSA) ها مرزهای یک روستا را ترسیم می کنند در حالی که (RMA) ها خطوط روستایی را قطع می کنند. هیچ دلیلی وجود ندارد که بپذیریم یک شیوه (MSA) یا (RMA) به دیگری ترجیح دارد. اما نواحی سراسر کشور کاملاً متمایزند و یک ابزار، ارزش استفاده ای آن بیش از مقایسه با دیگر ابزارها در یک ناحیه ویژه است. به دلیل تغییر محیطی، بانک مرکزی گاهی در تعاریف بازار بانکی، هنگامی که یک درخواست ادغام انجام می پذیرد، تجدیدنظر می کند و بر بازار تغییر یافته متمرکز می شود. زمانی که بانک های مرکزی فدرال از شاخص های (MSA) و (RMA) به عنوان نقاط شروع تعریف بازارهای بانکی در سراسر ناحیه ها استفاده می کنند، این شاخص ها به تنهایی کافی نیستند زیرا گروهی از بانک ها با حضور محلی شعبه هایشان ممکن است مشتریان خود را از یک ناحیه دیگر که با ناحیه تعریف شده با شاخص (MSA) یا (RMA) متفاوت است، به آنجا بکشانند. بانک مرکزی هنگامی توصیه می کند که تعریف (MSA) یا (RMA) مناسب و کافی است و یا می گوید بازار بانکی باید تغییر کند چه عواملی را بازبینی می کند؟ در تحلیل تعاریف بازار بانکی، وزن عمده بر داده های رفت و آمد و سفر برای انجام کار، استوار است. ایده اصلی این است و شواهد تجربی نشان می دهند که سهولت، یک عامل تعیین کننده مهم در انتخاب فردی مؤسسه های مالی است و بسیاری از مردم روابط بانکی اولیه خود را نزدیک محل زندگی یا کارشان حفظ می کنند. علاوه بر اینکه دادگاه عالی آمریکا تصویب کرده است که ناحیه رقابت مؤثر در خط معینی از تجارت می بایست با انتخاب دقیق ناحیه بازار به گونه ای ترسیم شود که فروشندگان در فعالیت خود مشغول باشند و به گونه ای طراحی گردد که مشتریان در عمل بتوانند در جستجوی ملزومات باشند. تأکید دادگاه عالی به این موضوع است که این عمل مبتنی بر داده های رفت و آمدهای روزانه به حومه شهر و بازگشت برای تحلیل های ضد تراست باشد.

علاوه بر (MSA) و (RMA) و داده های مسافرت های روزانه شهری، تحلیلگران بانک مرکزی بر دیگر داده هایی که می تواند مواد اولیه نواحی جغرافیایی را فراهم کنند، متمرکز می شوند و آن داده ها عبارتند از اینکه مشتریان بانک کجا کار می کنند یا خرید می نمایند. دیگر گزینه هایی که تحلیلگران ممکن است بررسی کنند نرخ اشتغال و رشد صنعت اشتغالزا در محل است که شامل کل خروج ها، ورودها یا برنامه های توسعه ای در بازار محلی است. یک پرسش مهم این است که یک ناحیه برای کالاها و خدمات به چه میزان متکی بر دیگر نواحی است. عوامل

تعیین کننده در تعریف یک بازار بانکداری شامل محل تحصیل و تسهیلات تحصیلات دانشگاهی، جایگاه خرده‌فروشی‌های مهم، مناطق خدماتی (مانند بیمارستان‌ها و مراقبت‌های ویژه) و مراکز تفریحی مانند پوشش رسانه‌ای (شامل تحویل روزنامه و ...) می‌شود، اما به این امور محدود نمی‌گردد. در نتیجه، تعداد عوامل بیش از آن است که برای تعریف یک بازار بانکی محلی، از داده‌های رفت و آمدهای روزانه و وضعیت اشتغال بازار محلی مهم‌تر شمرده شود. این پیچیدگی، می‌تواند توضیح دهد که چرا موضوع تعریف بازار به یک آژانس که بانک مرکزی است، سپرده می‌شود و چرا این آژانس به شدت تمایل دارد تا به متخصصان محلی برای تحلیل‌های ضدتراست اتکا کند (والتر، 2008).

11. ساختار بازار و قدرت بازار (شواهد تجربی)

توانایی بنگاه‌ها در تعیین قیمت برای اجرای قدرت بازاری، مهم‌ترین نگرانی اقتصاددانان و سیاستگذاران است. تحقیقات گسترده‌ای توسط بین در سال 1951 انجام شده است که ارتباط ساختار بازار - که به وسیله تمرکز بازار و سهم بازار یک بنگاه محاسبه می‌شود - و اجرای قدرت بازار بررسی شده است. یک روش پاسخگویی به این پرسش، بررسی ارتباط بین ساختار بازار و سودهای بنگاه است.

طبق الگوی عملکرد هدایت ساختار، تمرکز بیشتر بازار یا سهم بیشتر بازار به بنگاه‌ها امکان می‌دهد تا از قدرت بازار خود با به‌دست آوردن سود بیشتر بهره‌برداری کنند. رویکرد دوم، مستقیماً به ارتباط بین ساختار بازار و تغییر قیمت بنگاه‌ها می‌پردازد. تمرکز بیشتر منجر به افزایش قیمت‌ها می‌شود. ارتباط بین تمرکز و سود در بانکداری به‌طور وسیعی مورد مطالعه قرار گرفته است. در یک بررسی، گیلبرت (1984) در بررسی خود دریافت که شواهد تجربی به‌طور زیادی وجود ارتباط مثبت بین این دو را تأیید می‌کند اما تفسیر اینکه سودهای بیشتر در بازارهای متمرکزتر، مدرکی برای قدرت بازاری است، مورد پرسش است زیرا به بیان دیگر احتمال دارد که این تمرکز، موجب افزایش کارایی شده باشد. برخی از بانک‌ها احتمالاً کاراتر از بقیه‌اند و در نتیجه سودهای بیشتری به‌دست می‌آورند. اگر این بانک‌ها سهم بازار بیشتری را هم به‌دست آورند و به‌این وسیله بازارهایشان را متمرکزتر کنند چنین به نظر می‌رسد که تمرکز منجر به افزایش سود می‌شود درحالی که در واقع، هردو عامل، به سبب کارایی بیشتر به وجود آمده است (برسنان، 1989).

برخی از مطالعات در مورد تمرکز و سود در بانکداری مانند اسمیرلاک (1985) و برگر (1995) برخی از جنبه‌های کارایی را مورد بررسی قرار داده‌اند. آنها دریافتند که ارتباط بین تمرکز و سود که در کارایی محاسبه می‌شود ناپدید می‌گردد. اما اوانف و فورتیر (1988) دریافتند که حتی پس از اصلاح تفاوت‌های کارایی، تمرکز با سودهای بیشتر در بازارهای با موانع بالای ورود به بازار، همبستگی دارد. مطالعات در مورد ارتباط بین تمرکز بازاری و قیمت‌ها به طور عمده‌ای از مشکل آثار کارایی پیشگیری می‌کند زیرا کارایی بیشتر با هزینه‌های کمتر مرتبط است (و در نتیجه قیمت‌های مناسب‌تری را برای مصرف کنندگان به همراه دارد) در حالی که قدرت بازاری، بیشتر قیمت‌ها را در جهت مخالف هدایت می‌کند.

نتایج مطالعات انجام شده در دهه‌های 1960 و 1970 بی‌نتیجه است و احتمالاً به دلیل کیفیت کم داده‌های قیمت موجود در آن زمان است. (گیلبرت، 1984) مطالعات جدیدتر فرضیه تمرکز-قدرت بازار را تقویت می‌کند. هنان (1991) معتقد بود که تمرکز با نرخ‌های وام به طور مثبت مرتبط است و برگر و هنان و کلم و کارلینو دریافتند که تمرکز با نرخ‌های سپرده به طور منفی مرتبط است. علاوه بر این، هنان و برگر و نیومارک و شارپ شواهدی یافتند مبنی بر اینکه تمرکز بازار با انعطاف‌ناپذیری نامتقارن نرخ سپرده‌ها مرتبط است و به این معنا است که هنگامی که نرخ بهره تغییر می‌کند، بانکها در بازارهای متمرکزتر نرخ‌های سپرده‌ها را آهسته تر به نفع مشتریان و سریعتر به نفع بانک تغییر می‌دهند. یک روش اندازه‌گیری ارتباط بین تغییر در ساختار بازار و قدرت بازاری به وسیله سنجش آثار مستقیم ادغام‌ها بر قیمت‌گذاری سپرده است. اگر ادغام‌ها سبب افزایش کارایی می‌شوند، هزینه‌های کمتری خواهند داشت و این موضوع منجر به افزایش نرخ سپرده‌های مشتریان می‌شود، اما اگر آنها قدرت بازاری بانک‌های شرکت کننده را افزایش دهند، این موضوع منجر به نرخ‌های سپرده کمتر می‌شود (سیمونس و استاوینس، 1998).

12. قوانین ضد تراست در عمل

برای آنکه یک تصمیم کمتر مورد چالش واقع شود و برای تنظیم و تراز کردن تحلیل‌های ضد تراست، تنظیم کنندگان دولتی وزارت دادگستری به طور ادواری رهنمودهایی را برای تعریف مقتضیات و شرایط آنکه یک ادغام به درستی از استانداردهای ضد تراست تجاوز کرده است یا خیر، منتشر می‌کنند و در نتیجه یک راهکار دقیق را تضمین می‌کنند. تنظیم کنندگان بانکداری دولتی از این رهنمودها استفاده می‌کنند و برای تعیین طرح‌هایشان جهت رفع نگرانی‌های بیشتر در مورد آثار مضر ادغام‌ها بر رقابت از آنها یاری می‌گیرند. استانداردهای ضد تراست وزارت دادگستری ادغام‌های ضد رقابتی را برحسب سطوح معین شده به طور بالقوه تعیین می‌کند و تغییر

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 61

در سطوح رقابت را با استفاده از تمرکز بازار و با محاسبه شاخص هرفیندال - هیرشمن (HHI) مشخص می‌کند.

شاخص معروف هرفیندال - هیرشمن (HHI) یک غربال تمرکز اولیه است که تمرکز بانکی را در بازار جغرافیایی بانکی داده شده می‌سنجد. در سال 1982 وزارت دادگستری به طور رسمی رهنمود ادغام را منتشر کرد (که آخرین اصلاحات آن توسط وزارت دادگستری و کمیته تجارت فدرال (FTC) در سال 1997 انجام شد). و سطوح بیشینه تمرکز را برحسب (HHI) مشخص کرد. ناظران بانکداری، رهنمودهای ادغام وزارت دادگستری را به عنوان غربالگری (سرند) اولیه ادغام‌ها و مالکیت با خرید سهام، بکار می‌برند زیرا این اقدام احتمال اعتراض به اینکه (DOJ) یک ادغام که توسط آژانس‌های بانکی مورد تأیید قرار گرفته است را کاهش می‌دهد. رهنمودهای (DOJ) برحسب سطوح (سطح A و سطح B) بیان می‌شود. سطح A بازارهای جغرافیایی از پیش تعیین شده بانک مرکزی آمریکا را مورد توجه قرار می‌دهد. هنگامی که پیشنهاد ادغام در یک حد آستانه مشخص و منصفانه ارائه شود، (DOJ) تمایل به شکایت از ادغام ندارد زیرا (DOJ) از ادغامی که بعید است اثری ضدرقابتی بر بازار بانکی محلی داشته باشد، حمایت می‌کند. هنگامی که ادغام از حد آستانه تجاوز کند، تحلیل‌های ضدتراست (DOJ) از فرآیند سطح دیگر (سطح B) پیروی می‌کنند. سطح B به جای استفاده از بازارهای تعریف شده بانک مرکزی از (RMA)ها برای تحلیل رقابت ادغام‌ها در بازارهای تعریف شده استفاده می‌کند. اگر ادغام از این حدود آستانه‌ای نیز تجاوز کند، بررسی‌های بیشتر به ویژگیهای تخفیف‌دهنده¹ (کیفیات مخففه) هدایت می‌شوند که در موضوع دیگری در مورد آن صحبت می‌کنیم.

(HHI) از مجذور سهم بازار هر بانک از سپرده‌های بازار و جمع این مجذورها به دست می‌آید. عدد شاخص می‌تواند بین صفر (بازار رقابت کامل) تا 10000 (یک انحصار کامل) تغییر یابد. برای مثال، بازار رقابت کامل از بنگاه‌های بسیاری تشکیل شده است و سهم کل بنگاه‌ها نیز از بازار یکسان است. هرچه تعداد بنگاه‌های این بازار افزایش یابد، سهم بازار هر بنگاه کاهش می‌یابد تا آنکه این سهم‌ها به سمت صفر میل می‌کند. مجذور صفر برابر صفر است. علاوه بر این، مجموع این صفرها هم برابر صفر می‌شود.

بازار انحصار کامل شامل بنگاهی است که صد درصد سهم بازار در دست اوست و مجذور 100 برابر 10000 می‌شود. طبق رهنمودهای اعلام شده، یک بازار زمانی به عنوان بازار غیرمتمرکز معرفی می‌شود که شاخص (HHI) آن بین 1000 و 1800 باشد و اگر شاخص (HHI) آن

1. Mitigating Factors

بیش از 1800 باشد، بازار به میزان بالایی متمرکز است. این مرزبندی‌ها نه تنها در صنعت بانکداری بلکه در کل صنایع ایالات متحده آمریکا اجرا می‌شود. وزارت دادگستری آمریکا بین صنعت بانکداری و دیگر صنایع، تمایزی قائل شده است که به این صنعت آزادی عمل بیش در شاخص (HHI) می‌دهد. وزارت دادگستری آمریکا مانع هیچ ادغام یا مالکیت به‌وسیله خرید سهام در بانکداری نمی‌شود، به جز آنکه افزایش (HHI) ناشی از ادغام حداقل 200 امتیاز باشد و شاخص (HHI) بازار پس از ادغام حداقل 1800 باشد.

امتیاز دیگر صنعت بانکداری نسبت به دیگر صنایع این است که مؤسسه‌های سپرده‌پذیری و اعتباری و دیگر مؤسسه‌های خدمات مالی و اعتباری که اکنون در خدمات مالی و اعتباری شبیه بانک‌ها عمل می‌کنند در تحلیل ضدتراست وزن 50 درصدی می‌گیرند. واحدهای سپرده‌گذاری و اعتباری به‌ندرت در تحلیل‌های ضدتراست بانکداری وارد می‌شوند. مؤسسه‌های عضوپذیر و واحدهای اعتباری که خدمات مالی‌شان را فقط به اعضای خود ارائه می‌دهند در مقایسه با خدماتی که بانک‌ها و مؤسسه‌های سپرده‌گذاری ارائه می‌کنند، کاملاً محدود است. به این دلیل این مؤسسه‌ها لزوماً در یک بازار مشترک و در یک کالای واحد با بانک‌ها و مؤسسه‌های سپرده‌گذاری رقابت نمی‌کنند. اما در موارد مشخص - اگر شواهدی اصلی شمول آنها را ثابت نماید - واحدها و مؤسسه‌های اعتباری و سپرده‌گذاری ممکن است در تحلیل ویژه بازار و با وزن کسری وارد شوند. بخشی از این شواهد این است که سهم سپرده‌ها در مؤسسات اعتباری در ناحیه بازار در میانگین ملی بسیار زیاد افزایش یابد. و در رأس آنها آن است که یک واحد اعتباری ویژه می‌بایست دارای شرایط عضویت آزاد باشد و در شعبه‌های آن برای ساکنان محلی به‌راحتی قابل دسترسی باشد.

رهنمودهای ادغام (DOJ) برحسب سهم‌های بازار سپرده‌هایی که بانک‌ها در دست دارند در هر بازاری که با ادغام‌های بالقوه تحت تأثیر واقع می‌شود، ارائه می‌گردند. رهنمودها، آستانه‌های تمرکز را برحسب شاخص (HHI) به جای نسبت سپرده‌هایی که توسط بزرگترین بانک‌ها نگهداری می‌شوند، بنیان می‌کنند. همان‌طور که یادآوری شد، طبق رهنمودها یک ادغام بانکی بر رقابت، اثر نامطلوب می‌گذارد و اگر (HHI) به میزان 200 واحد یا بیشتر افزایش یابد، به عنوان تمرکز بالا تلقی می‌شود. تمرکز بالای بازار زمانی است که (HHI) کلی بازار برابر 1800 یا بیشتر باشد. آستانه 200 واحدی شاخص (HHI) برای بانک‌ها بسیار قابل تحمل‌تر از آستانه 50 واحدی همین شاخص است که برای بنگاه‌های غیربانکی اعمال می‌شود و این آستانه 50 واحدی و بازتاب آثار فرضی رقابت با مؤسسه‌های سپرده‌گذاری و مالی غیرسپرده‌گذاری بیش از تصور

است. علاوه بر این، رهنمود بیان می کند که یک ادغام، اگر نهاد ادغام شده بیش از 35 درصد سپرده های یک بازار را در کنترل داشته باشد ضد رقابتی است. در تحلیل آثار ادغام بر رقابت، مؤسسه های فدرال و (DOJ)، آن مؤسسه های سپرده گذاری را هم که به تازگی مجوز ارائه بسیاری از خدمات بانکی را دریافت کرده اند، در رقابت به حساب می آورند. اما از آنجا که رقابت این مؤسسه ها با بانک ها به ویژه در ناحیه وام دهی تجاری هنوز محدود است، سپرده های مؤسسه های سپرده گذاری معمولاً در محاسبه تمرکز بازار با وزن 50 درصد محاسبه می شود. در مواردی ممکن است این مؤسسه ها با وزن کمتر یا بیش از 50 درصد محاسبه شود و این موضوع بستگی به چگونگی فعالیت این مؤسسه ها در وام دهی تجاری در بازارهای مشخص دارد. مؤسسه های فدرال به طور خودکار ادغامی که موجب تمرکز بازار بیش از آستانه مجاز می شود منع نمی کنند. در مقابل، هر ادغام بالقوه پیشتر تحلیل می شود تا امکان وجود عوامل کاهش دهنده بررسی شود. از این عوامل می توان به رقابت فعال مؤسسه های سپرده گذاری و واحدهای اعتباری، سهولت ورود به بازار، جذابیت بازار برای ورود به آن، بهبود کارایی که ادغام به دست می آورد، تعداد فراوان بنگاه هایی که در بازار باقی می ماند و دیگر موقعیت هایی که تعاملات هماهنگ و اجرای قدرت بازار را مشکل تر می سازد، اشاره کرد. اگر افزایش در تمرکز بیش از آن باشد که توسط عوامل کاهش دهنده توجیه شود، مؤسسه های ضد تراست یا (DOJ) ممکن است شعبات و مؤسسه های رقابت کننده را محروم کنند (سلب مالکیت نمایند) و این محرومیت ها سبب می شود تا تمرکز به سطح زیر آستانه یا نزدیک آن بیاید و در آن هنگام ادغام شکل می گیرد. علاوه بر رهنمودهای ادغام (DOJ)، مؤسسه های ضد تراست احکامی را در مورد ادغام های خاص منتشر می کنند و دستورالعمل هایی تهیه و به بانک ها ابلاغ می نمایند و نشان می دهند کدام ادغام ها مشکلات ضد رقابتی را افزایش می دهند. در نتیجه، در حالی که ادغام های بسیار کمی در واقعیت امر در زمینه های رقابتی ممنوع می شوند، رویه رد کردن بسیاری از درخواست هایی که ضد رقابتی تشخیص داده می شوند، بسیار کارآمد است. اگر سیاست های بازینی ادغام به خوبی عمل کند، شرکت کننده در ادغام به بانک ها قدرت بازار بیشتر نمی دهد. در پاسخ به این پرسش که «آیا فرآیند به میزان کافی کارآمد است یا خیر؟» یک روش جوابگویی، تخمین اثر ادغام ها بر قیمت گذاری بانک است (سیمونس و استاوینس، 1998).

با وجودی که شاخص (HHI) یک غربال اولیه ارزشمند را فراهم می کند اما معمولاً این شاخص تنها عامل مورد توجه هنگام بررسی رهنمودهای (HHI) در متجاوز شناختن یک ادغام نیست. اگر شاخص (HHI) نشان دهد که بازار متمرکز است، ناظران بانکداری اغلب بازار را

بازبینی می کنند تا دریابند آیا عوامل تخفیف دهنده دیگری که نشان دهنده آن باشد که بازار کنونی رقابتی است و تمایل به رقابتی ماندن هم دارد، وجود دارد یا خیر؟

13. عوامل تخفیف دهنده

وقتی یک ادغام از معیارهای ساختاری تجاوز می کند، عوامل تخفیف دهنده می توانند غربالهای رقابتی را اصلاح کنند. به بیان دیگر، معیارهای ساختاری در بررسی رقابت می توانند یاری رسان باشند، اما نمی توانند تمام ماهیت رقابتی بازار را منعکس کنند. بنابراین، تحلیل سپرده ها به تنهایی می تواند گمراه کننده باشد. در تحلیلی عمیق، شرایط حاکم بر بازار، برای مثال، پتانسیل ورود جدید به بازار می تواند تصویر جامعی از چارچوب رقابتی در بازاری خاص فراهم کند. این تحلیل دقیق ضروری است زیرا عوامل تخفیف دهنده گوناگونی می توانند با اهمیت ظاهر شوند که از موردی به مورد دیگر هنگام تحلیل یک ادغام پیشنهاد شده، شورا در ابتدا هنگام محاسبه (HHI) جهت بازار محلی یک وزن 50 درصدی به مؤسسه های قرض الحسنه اختصاص می دهد. اما اگر مؤسسه های محلی مذکور، به طور مستقیم با بانکها در رقابت باشند وزن 100 درصدی به سپرده های آنها اختصاص می یابد.

مجزا از عوامل تخفیف دهنده که محاسبه (HHI) را برای یک بازار محلی تغییر می دهند، عوامل دیگری نیز هستند که با احتساب احتمال اینکه بازار رقیبان را به خود جذب کند، مرتبط اند. جذابیت بازار اغلب توسط جمعیت به ازای هر واحد بانکی، (اگر جمعیت به ازای هر واحد بانکی به نسبت بالا باشد، ورود جدید به بازار بیشتر است) نرخ رشد سپرده ها و جمعیت، سنجیده می شود. علاوه بر این، واگذاری ورود به بازار و نیز اولویت انجام ادغام می تواند به عنوان علامت جذابیت بازار شمرده شود. در مقابل، اگر مؤسسه های سپرده پذیری یک بازار را ترک کرده باشند، آن بازار بی جاذبه تلقی می شود. اگر مؤسسه های مقصد در یک ادغام از نظر مالی ضعیف یا ورشکسته باشند، ممکن است با ادغام موافقت شود، هر چند که ادغام از رهنمود تجاوز کند.

14. چرا تحلیل بازار به شکل محلی صورت می گیرد؟

ناظران بانکی، تحلیل های رقابتی را به طور محلی انجام می دهند زیرا بسیاری از محصولات بانکداری بازار مربوط به آنها محلی است و نه ملی و بازارهای محلی می توانند بیشتر متمرکز باشند. (مور و سیمز، 1998) به ویژه اینکه تحلیل رقابتی متعهد پنج اصل است:

- چند محصول اساسی بانکداری کاملاً به طور محلی ارائه می شود.
 - افزایش سریع تعداد شعب بانک‌ها به این دلیل است که بانک‌ها مشتریان شعبه‌های محلی را ترجیح می دهند.
 - کسب و کارهای کوچک می توانند متکی بر بانک‌های محلی باشند.
 - شواهد تجربی رقابت بازار محلی را به قیمت‌های بانک‌ها گره می زند.
 - ورود بالقوه به بازار پرهزینه است.
- در نهایت، از بیش از چهل سال پیش، تحلیل ضدتراست بانکداری (تحلیل ادغام بانک‌ها جهت آثار رقابتی آن به بازارهای محلی) تا امروز ادامه یافته است تا از فلسفه بنیادین آن که توسط دادگاه عالی ایالات متحد آمریکا در اوایل دهه 1960 پایه‌ریزی شده است، تبعیت کند. طی این چهل سال بازارهای بانکداری به طور قابل توجهی تغییر یافته است. به طوری که، مشتریان مؤسسه‌های سپرده‌پذیری اکنون طیف وسیع‌تری از انتخاب‌ها را هنگام سپرده‌گذاری یا دریافت وام دارند. اگر مشتریان بانک‌ها اکنون می توانند به سهولت از خدمات سپرده یا وام از مؤسسه‌های غیربانکی و یا ارائه‌کنندگان این خدمات در خارج از ناحیه محلی‌شان دست یابند، این پرسش مطرح می شود که تمرکز ضدتراست کنونی بر سپرده‌پذیران و خارج کردن مؤسسه‌هایی که سپرده‌پذیر نیستند برای بررسی شرایط رقابتی بازارهای محلی چیست؟ صرف نظر از وجود بسیاری جانشین‌ها، بررسی اغلب داده‌های اخیر نشان می دهد که مشتریان در اعتماد به سپرده‌پذیران محلی پافشاری می کنند و مهم‌ترین خدمات بانکی را از آنها مطالبه می کنند و به ویژه حساب‌های سپرده‌ای این خاصیت را دارند. علاوه بر اینکه بانک‌ها به طور آشکار حضور محلی را مهم می دانند زیرا در سال‌های اخیر آنها شعبه‌هایشان را به سرعت بیشتری افزایش داده‌اند.
- حذف بیشتر محدودیت‌های ورود جدید به بازار، مسلماً فرصت بانک‌های محلی کنونی را جهت کسب سودهای انحصاری از بین برده یا کاهش داده است. بدون اعمال چنین محدودیت‌هایی، بانک‌هایی که می کوشند تا با کاهش میزان خدمات‌شان به افزایش قیمت دست یابند با تهدیدهایی مواجه می شوند. برای مثال، بانک‌های خارج از محدوده، ممکن است شعبه‌ای جدید در بازار موجود آنها تاسیس کنند و بسیاری از مشتری‌های آنها را جذب کنند اما هنوز ورود به بازار پرهزینه است و بسیاری از بانک‌های کنونی می توانند با وجود قیمت‌های بالاتر از حد نرمال، مشتریان خود را از دست ندهند. اعتماد مشتریان به مؤسسه‌های محلی برای سپرده‌هایشان، تمایل بیشتر برای افزایش تعداد شعب و افزایش هزینه ورود برای تضعیف رقابت بالقوه نشان‌دهنده آن است که فلسفه تنظیم شده در دادگاه عالی آمریکا چهل سال گذشته، هنوز هم معتبر است.

موارد ذکر شده مبتنی بر تحلیل‌های ضدتراست است که بر مؤسسه‌های سپرده‌پذیر متمرکز است و مؤسسه‌های غیرسپرده‌پذیر را مستثنی می‌کند و رقابت را در سطح بازارهای محلی تحلیل می‌نماید (جان والتر، 2008).

15. ساختار بازار بانکی ایران

با بررسی بازار مالی کشورها می‌توان دریافت که اولاً نظام مالی کشورها تحت سیطره نظام بانکی قرار دارد. ثانیاً، به دلیل ملی شدن بانک‌ها و تغییر ساختارشان نقش دولت‌ها در نظام بانکی کشور، نقشی مسلط است. در تاریخ اقتصادی کشور ما، ساختار دولتی بانک‌ها و حضور گسترده دولت در فعالیت بانکداری کشور موجب شد تا سیاستگذاران براساس ترجیحات کلان یا بخشی، بخش قابل توجهی از منابع مالی بانک‌ها را تخصیص دهند. از آن‌جا که بخش عظیمی از فعالیت‌های بخش حقیقی اقتصاد، دولتی بود و دولت به نوعی در مالکیت آنها دخالت مستقیم داشت، این موضوع موجب شد دولت برای تأمین بخش عظیمی از نیازهایش به طور مستقیم اقدام کند و از نظر نظام بانکی کشور به عنوان صندوق‌دار و خزانه دولت در جهت تزریق سرمایه به بخش‌های دلخواه استفاده کند. از این جهت است که سقف‌های اعتباری، تسهیلات تکلیفی، نرخ‌های ترجیحی سود و همچنین عدم اعطای مجوز به بخش غیردولتی، برای فعالیت در این بخش منجر به تضعیف رقابت در نظام بانکی شد و این فعالیت در انحصار دولت قرار گرفت. این نگرش به نظام بانکی و نبود مؤسسه‌های مالی بانکی و غیربانکی خصوصی که منابع جایگزینی را در رقابت با بانک‌های دولتی عرضه می‌کنند، موجب شد تا به تدریج امکان پیشرفت در ارائه خدمات مالی و همچنین انگیزه نوآوری و ابتکار از نظام بانکی سلب شود.

توجه به این موضوع موجب شد تا تأسیس بانک‌های خصوصی و مؤسسه‌های اعتباری غیربانکی برای افزایش رقابت و بهبود خدمات مالی در ماده 98 قانون برنامه سوم توسعه مورد توجه قرار گیرد. اما حضور بانک‌ها و مؤسسه‌های اعتباری خصوصی در نظام بانکی طی سال‌های برنامه سوم چندان مؤثر نبود و این مؤسسه‌ها سهم اندکی از تسهیلات اعطایی را در اختیار داشتند. در برنامه چهارم و با توجه بیشتر به اصل 44 و خصوصی‌سازی اموال دولتی، بانکداری از صنایع آغازین در تحقق اصل خصوصی‌سازی بوده است و آثار مفید و مطلوب آن در آینده مشهودتر می‌شود.

16. وضعیت تمرکز اعتبارات در بازار بانکی ایران

شرایط تسهیلات پرداختی توسط نظام بانکی کشور در سال 1386 به تفکیک بانکها در جدول (1) ارائه شده است. یکی از منابع محاسبه شاخص (HHI) برای بررسی میزان تمرکز بازار بانکی، تسهیلات پرداختی بانکها است که در جدول (2) برای محاسبه این شاخص و بررسی تمرکز در بازار بانکی از آن استفاده کرده‌ایم. در این جدول پس از ستون تسهیلات پرداختی، ابتدا میزان سهم هر بانک در این تسهیلات و سپس درصد سهم برای استفاده در شاخص و در ستون آخر مجذور هر سهم را محاسبه کرده‌ایم و در پایان با هم جمع کرده‌ایم. همان‌طور که مشاهده می‌شود، میزان شاخص برابر 1274 است که با توجه به جدول (1) وضعیت بازار بر اساس شاخص (HHI)، ما در وضعیت تمرکز ملایم (بین 1000 تا 1800) قرار داریم و این موضوع در مقایسه با شاخص محاسبه شده در سال 1375 (جدول 2) که معادل 1626 واحد بوده و با کاهش 60 واحد به تعداد 1566 واحد در سال 1383 رسیده است، وضعیت مطلوب‌تری را نشان می‌دهد. این موضوع به مثابه افزایش سهم دیگر بانکهای تجاری در بازار اعتبارات و تسهیلات اعطایی و ورود بانکهای خصوصی و مؤسسه‌های خصوصی مالی و اعتباری در چند سال اخیر است و سبب کاهش میزان سهم بانکهای دولتی در بازار شده است. کاربرد اصلی این شاخص در نظارت و مراقبت از بازار برای ایجاد انحصارات خصوصی، ادغامها و تراست‌های خصوصی بانکداری در این بازار و نیز انجام روندهای اصلاحی رفع این مشکلات برای دستیابی به بازار رقابتی است.

علاوه بر این، نتایج حاصل از محاسبه سهم چهار بنگاه برتر، نشان می‌دهد که نسبت تمرکز سهم چهار بانک برتر از 71 درصد در سال 1375 به 61 درصد در 1383 و در نهایت به 60 درصد در سال 1386 رسیده است. در مجموع، به‌رغم افزایش سهم بانکهای دیگر در اعتبارات و تسهیلات اعطایی، درجه تمرکز در این بازار همچنان بالا است.

$$C_4 = \sum_{i=1}^4 S_i = 28 + 18 + 13 + 12 = 71 \quad (1375)$$

$$C_4 = \sum_{i=1}^4 S_i = 23 + 20 + 16 + 12 = 61 \quad (1383)$$

$$C_4 = \sum_{i=1}^4 S_i = 23 + 15 + 13 + 9 = 60 \quad (1386)$$

بنابراین نتایج به‌دست آمده نشان‌دهنده تمرکز به نسبت بالا در بخش بانکی کشور است. بر مبنای این یافته‌ها، به‌رغم ورود بانکهای خصوصی و افزایش سهم دیگر بانکها از بازار اعتبارات، تمرکز در بخش بانکی همچنان به نفع بانکهای بزرگ است.

نکته قابل توجه، تحولات سهم بانک‌های بزرگ در بخش بانکی است. به‌طوری که بانک رده اول این بخش (بانک ملی دارنده 23 درصد سهم بازار) در سال 1383، در رده‌بندی سال 1375 نیز در مرتبه اول قرار داشته است و طی این مدت با کاهش سهم بازار همچنان در رده اول قرار داشته است. اما در سال 1386 رتبه اول به بانک مسکن اختصاص داشته و بانک ملی با 15 درصد سهم بازار در مرتبه دوم بوده است. بانک رده دوم سال 1383 (بانک ملت، دارنده 20 درصد سهم بازار) در رده‌بندی سال 1375 در رده سوم قرار داشته است و در سال 1386 نیز این مرتبه را با 13 درصد سهم بازار حفظ کرده است. علاوه بر این، بانک رده سوم سال 1383 (بانک تجارت، دارنده 16 درصد سهم بازار) در رده‌بندی سال 1375 در رده چهارم قرار داشته است و در سال 1386 جزء چهار سهامدار اصلی نیست و بانک صادرات رتبه چهارم را در سهم بازار داشته است. بنابراین تمرکز بازار همچنان تحت سلطه چهار بانک ملی، صادرات، تجارت، ملت قرار دارد. ضمن اینکه بانک مسکن اخیراً سهم عمده‌ای از بازار را به خود اختصاص داده است. به استثنای بانک مسکن، این چهار بانک طی این مدت فقط با تغییر جزئی در مقدار سهم‌شان از بازار، جابجایی‌هایی داشته‌اند.

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 69

جدول 1. میزان و نسبت تسهیلات اعطایی بانکها در سال 1386

بانک	تسهیلات پرداختی در (میلیارد ریال)	سهم هر بانک	درصد سهم	مجدور درصد سهم
ملی	273936	0/150111624	15/0111624	225/3349956
صادرات	168294	0/092221853	9/22218532	85/04870217
تجارت	146738	0/080409583	8/04095826	64/65700981
ملت	251423	0/137774936	13/7774936	189/8193288
رفاه	41586	0/022788323	2/27883228	51/193076538
پست بانک	7000	0/003835864	0/38358645	0/147138561
کشاورزی	107880	0/059116151	5/91161511	34/94719318
مسکن	428510	0/234815183	23/4815183	55/3816997
توسعه صادرات	5178	0/002837444	0/28374437	0/08051087
صنعت و معدن	0	0	0	0
سپه	154451	0/084636157	8/46361573	71/63279122
کارآفرین	17605	0/009647199	0/96471991	0/930684506
سامان	19147	0/010492185	1/04921852	1/100859513
پارسیان	101424	0/055578388	5/55783881	30/88957222
اقتصاد نوین	52290	0/028653907	2/86539075	8/210464142
پاسارگاد	38956	0/021347134	2/13471337	4/557001163
سرمایه	10464	0/005734069	0/57340694	0/328795517
جمع	1824882	1	100	HHI=1274/259823

مأخذ: اداره بررسیهای اقتصادی - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

جدول 2. محاسبه تمرکز براساس میزان تسهیلات اعطایی توسط شبکه بانکی کشور

(ارقام میلیون ریال)

بانک	میزان تسهیلات اعطایی در 1375	سهم بازار (درصد)	مجدور سهم	میزان تسهیلات اعطایی در سال 1379	سهم بازار (درصد)	مجدور سهم	میزان تسهیلات اعطایی در 1383	سهم بازار درصد	مجدور سهم
ملی	1646904	28	784	46141158	25	625	169324095	23	529
تجارت	6791805	12	144	20635308	11	121	116900828	16	256
صادرات	1029439	18	324	32915049	18	324	91926979	12	144
ملت	7239596	13	169	23826011	13	169	148897398	20	400
سپه	4595357	8	64	17807427	10	100	80610104	11	121
رفاه	1461186	3	9	5311604	3	9	30580525	4	16
مسکن	4195415	7	49	16778564	9	81	43233295	6	36
کشاورزی	5315002	9	81	19604961	11	121	62490870	8	64
صنعت و معدن	846598	1	1	1996756	1	1	—	—	—
توسعه صادرات	361932	1	1	1570030	1	1	2996046	—	—
جمع	5757033	100	1626	186586868	100	1552	746960140	100	1566

مأخذ: اداره بررسیهای اقتصادی - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

17. نتیجه گیری و پیشنهادات

باتوجه به مباحث مطرح شده و در راستای ایجاد شالوده‌ای قوی برای اجرای موضوع مهم خصوصی سازی نهادهای مالی و بانکداری، پیشنهادهای زیر جهت پیشگیری از ایجاد تراست و انحصار در بانکداری خصوصی ارائه می شود.

نخست - ایجاد چارچوبی قانونی که هدف از آن حذف یا کنترل انحصار در صنعت بانکداری کشور و منع رفتارهای ضد رقابتی مانند رویه های محدود کننده و اعمال بانکی غیر منصفانه، تسهیل رقابت در بازار بانکداری و افزایش کارایی بانک ها و مؤسسه های مالی و اعتباری و دیگر بنگاه های عضو این بازار و تأمین رفاه اقتصادی شهروندان ایرانی، حمایت از بنگاه های کوچک و فراهم آوردن فرصت های برابر و ایجاد انگیزه و نوآوری و افزایش قدرت بخش خصوصی باشد.

دوم - این قانون می بایست برای بکارگیری کل بانک های کشور، مؤسسه های مالی و اعتباری و مؤسسه های سپرده گذاری و دیگر اعضای بازار مالی و اقتصادی بانکداری وضع شود. بانک های خارجی دیگری که در ایران فعالیت دارند و یا سایر مؤسسه های مالی و اعتباری هم ملزم به اجرا و تبعیت از این قانون باشند.

سوم - رویه های ضد رقابتی (محدودیت ها و ممنوعیت ها) که مشمول این قانون اند عبارتند از:

- هرگونه تبانی بین بنگاه ها یا اشخاص صاحب نفوذ در بازار بانکداری کشور که نتیجه آن ممانعت یا اخلاف یا محدودیت در رقابت باشد، ممنوع است. این اخلاف ها می تواند اعم از موارد زیر باشد:

- تثبیت قیمتی (تثبیت سود جهت سپرده ها یا بهره وام ها یا کارمزد بانکی و جز آن).
- تعیین میزان ارائه خدمات (تعیین سقف وام دهی، یا تعیین حداقل میزان افتتاح حساب قرض الحسنه یا هر نوع سپرده سرمایه گذاری و مانند آن).
- معاهدات مشروط (هر نوع شرطی که منجر به زیان مشهود شهروندان باشد و دور از منطق اقتصادی).

- تحمیل شروط قرارداد یا تحمیل عقد قرارداد با شخص ثالث و انعقاد قرارداد منوط به قبول تعهدات طرف های دیگر است که با موضوع قرارداد ارتباطی ندارند.
- تقسیم بازار خدمات و ایجاد محدودیت دسترسی بنگاه های خارج از قرارداد فیما بین، در بازار بانکداری.

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 71

با توجه به حساسیت موضوع، بسیاری از این رفتارهای غیرقانونی را می‌توان با توجه به شرایط موجود اقتصادی، سیاسی، فرهنگی اجتماعی تعریف و تبیین قانونی نمود. از جمله آنها می‌توان به موارد زیر به‌طور اجمال اشاره کرد:

- استتکاف از معامله (اعم از دسته جمعی یا وادار کردن بنگاه‌های به این امر) یا اعمال محدودیت در معامله

- قیمت‌گذاری نرخ‌های تبعیض‌آمیز

- تبعیض در شرایط معامله

- قیمت‌گذاری تهاجمی (عرضه خدمات به قیمتی کمتر از هزینه تمام شده آن به‌طوری که لطمه جدی به دیگران وارد کند یا مانع ورود اشخاص به بازار شود و یا اهدای هدیه، جایزه و یا مثال آن که موجب صدمه جدی به دیگران شود)

- اظهارات گمراه‌کننده در ارائه خدمات (که می‌تواند شامل غیرواقعی نشان دادن میزان نرخ سود یا نحوه محاسبه آن یا میزان بازپرداخت وام و مواردی مانند آن باشد). تبلیغات گمراه‌کننده و فریبنده و یا استفاده از عباراتی که به شهرت دیگر بانک‌ها و مؤسسه‌ها لطمه وارد سازد نیز از این موارد است.

- فروش اجباری (یا همان قرارداد مشروط که مشتری را وادار به انجام معامله با شخص ثالث در ازای معامله با او می‌کند)

- معامله با شرایط انحصاری (یا عقد قرارداد با شخص به شرطی که او از انجام معامله با رقیب بنگاه امتناع ورزد و یا امتناع از معامله و ارائه خدمات به‌طوری که قیمت آن معامله به‌طور ساختگی افزایش یابد و در این فرآیند به‌طور مستقیم یا با واسطه کسی منتفع شود)

- عرضه خدمات غیراستاندارد یا غیرمتعارف یا غیرمشروع

- مداخله در امور داخلی بنگاه یا شرکت رقیب (از طریق سهامداران یا صاحبان سرمایه، مدیر یا کارکنان آن بنگاه و افشای اسرار آن و مواردی از این قبیل)

- سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط. سوءاستفاده از وابستگی اقتصادی مؤسسه مشتری در حالی که از امکانات مساوی با مؤسسه سوءاستفاده‌کننده برخوردار نیست. برخی از این موارد عبارتند از: خودداری از معامله، انجام یک معامله به شرط انجام معامله دیگر و ایجاد شرایط تبعیض‌آمیز در معاملات مانند تهدید به قطع رابطه بازرگانی فقط به‌این دلیل که طرف مقابل به شرایط غیرعادلانه تجاری طرف دیگر گردن نهاده است. اعمال شرایط نابرابر برای معاملات مشابه با طرف‌های تجاری و در نتیجه قرار دادن آنان در شرایط نامساعد رقابتی. تحمیل شرایطی در

72 فصلنامه پژوهشها و سیاستهای اقتصادی شماره 51

قراردادها توسط یک مؤسسه که منتهی به تحصیل منافع بیش از اندازه برای آن مؤسسه می‌شود یا شرایط مطلوب‌تری را برای بنگاه خاص ایجاد کند.

- توافق در اعمال انحصار طلبانه: مصادیق و نمونه‌هایی بارز این موضوع عبارتند از:

- تقسیم بازار طبق قواعدی مانند منطقه، دسته بندی محصولات یا خدمات یا بنگاه‌ها تعیین یا ایجاد محدودیت میزان ارائه خدمات و تسهیلات به طور توافقی در بین مؤسسه‌های رقیب و خارج از نظارت و آگاهی بانک مرکزی، درحالی که امکانات و ظرفیت کافی برای ارائه آنها موجود باشد

- محدودیت یا ممنوعیت دستیابی بنگاه‌های اقتصادی خارج از توافق، بر بازار

- تعیین شرایط قرارداد یا رفتار خاص با اشخاص و مؤسسه‌های ثالث در بین بنگاه‌های رقیب یا اجتماع آنها

- ادغام بنگاه‌ها یا مؤسسه‌ها در صورتی که موجب تمرکز بیشتر بازار یا ایجاد بنگاه کنترل‌کننده بازار یا افزایش قیمت خدمات به طور نامتعارفی شود

- کارشکنی در ایجاد شرایطی که برای ایجاد و توسعه رقابت ضروری است

- اعمال نفوذ غیرمنصفانه در تعیین قیمت‌ها مانند تعیین قیمت‌های فروش یا قیمت‌های تنزیل مجدد یا فروش و تنزیل زیر قیمت تمام شده به منظور حذف رقیبان

- محدودیت قیمت فروش مجدد و یا تعیین میزان غیرعادلانه (کف یا سقف) در بین بنگاه‌های رقیب

- کسب غیرمجاز اطلاعات و سوءاستفاده از آنها، برای جلوگیری از این موضوع می‌توان محدودیت‌هایی مانند عدم امکان تصدی سمتی اعم از کارمند یا مدیر در چند مؤسسه یا بنگاه و عدم امکان تملک سرمایه یا سهام مؤسسه‌ها یا بنگاه‌ها به طوری که موجب اخلاف در رقابت در یک یا چند بازار شود.

- ایجاد تمرکز بالای بازار به وسیله انجام ادغام یا مالکیت، با خرید سهام

چهارم- برای دستیابی به اهداف این قانون می‌بایست نهادی مستقل و شورایی با عنوان «شورای عالی رقابت» تشکیل شود.

پنجم- اعضای این شورا می‌بایست ترکیبی از قضات عالی دادگستری، اقتصاددانان برجسته و حقوقدانان آشنا به امور اقتصادی باشند. وجود سه صاحب‌نظر در امور تجارت، صنعت و خدمات زیربنایی به پیشنهاد مشترک وزیر نیرو، راه و ترابری، فناوری ارتباطات و اطلاعات نیز ضروری است.

نقش تنظیم و نهادهای ضدانحصار در صنعت بانکداری کشور 73

ششم - وظایف اعضای شورای رقابت به طور کلی عبارت است از: نظارت بر قوانین طرح شده و رویه‌های ضد رقابتی شرح داده شده و تنظیم بازار رقابتی. به این منظور این شورا اختیار بازرسی از مؤسسه‌ها و بنگاه‌های بازار مربوط و نیز تحقیق در مورد شرایط بازار را دارد و مؤسسه‌ها و بنگاه‌های متعلق به بازار موظف هستند اطلاعات لازم را در اختیار این شورا قرار دهند و در حفظ و نگهداری اطلاعات بنگاه‌ها که وضعیت محرمانه و سری دارند، کمال اهتمام را داشته باشند و از افشاء و یا در اختیار قراردادن آن به رسانه‌ها یا دیگر بنگاه‌های رقیب یا هر شخص حقیقی و حقوقی خارج از موضوع، خودداری کنند. یادآوری می‌شود نظر شورا در مورد مستثنی نمودن بنگاه‌ها و مؤسسه‌های نوپا یا مؤسسه‌های ویژه که اهداف خاصی را دنبال می‌کنند و اهمیت استراتژیک دارند از قوانین موضوعه لازم الاجراست.

هفتم - علاوه بر این، می‌بایست با همکاری این شورا و با توجه به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و قانون جزایی و قانون شارع مقدس، توسط کارشناسان خبره حقوقی قوانین و مقررات جزایی لازم و درخور وضع شود.

در پایان یادآوری می‌شود که این موارد را می‌توان در یک چارچوب قانونی مدون و مفصل که جامع اطراف و مانع اغیار باشد با تمام شقوق، زیرساخت‌ها و ملزومات قانونی مورد نظر طرح‌ریزی و اجرایی نمود که در این مجال نمی‌گنجد.

منابع

- خداداد کاشی، فرهاد (1379)، *ارزیابی قدرت و حجم فعالیت‌های انحصاری در اقتصاد ایران*، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.
- وزارت بازرگانی (1384)، "لایحه قانون تجارت مبانی نظری و تجربه کشورها"، تهران: دفتر مطالعات اقتصادی، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی.

- Alvarez, Scott G. (2005), "Statement of Scott G. Alvarez, General Counsel, Board of Governors of the Federal Reserve System, Before the Antitrust Modernization Commission", December 5, Available at: [http://www.amc.gov/commission/hearings/pdf/Alvarez Statement.pdf](http://www.amc.gov/commission/hearings/pdf/Alvarez%20Statement.pdf). (Accessed August 28, 2007).
- Amel, Dean, F. & Martha Starr-McCluer (2002), "Market Definition in Banking: Recent Evidence", *The Antitrust Bulletin*, Vol. 47, No.1, PP. 63-89.
- Bain, Joe, S. (1951), "Relationship of Profit Rate to Industry Concentration: American Manufacturing (1936-1940)", *Quarterly Journal of Economics*, Vol. 65, PP. 293-324.
- Berger, A. N. (1995), "The Profit-Structure Relationship in Banking. Test of Market Power and Efficient Structure Hypotheses", *Journal of Money credit and*

- Banking*, Vol. 27 (May) PP. 404- 31.
- Bresnahan, Timothy, F.** (1989), "Empirical Studies of Industries with Market Power", *Handbook of Industrial Organization*, Vol. 11, PP. 1011-1057.
- Church, Robert, Jeffrey & Ware Roger** (2000), *Industrial Organization (Management and Organizations)*, May 1, McGraw-Hill Publishing Co. International Ed Edition, 832. ISBN: 0071166459.
- Clark, R.** (1991), *Industrial Economics*, 1990 Basil Blackwell.
- Evanoff, Douglas D. Diana & L. Fortier** (1988), "Geographic Deregulation of Banking: an Analysis of the Impact", *Article Provided by Federal Reserve Bank of Chicago in its Journal*.
- Gilbert, R. Alton, Federal Reserve Bank of St. Louis** (1984), "Bank Market Structure and Competition", *Journal of Money*, Ohio State University Press.
- Hannan, Timothy, H.** (1991), "The Functional Relationship Between Prices and Market Concentration: the Case of the Banking Industry", *Finance and Economics Discussion Series 169*, Board of Governors of the Federal Reserve System (U.S.).
- Langenfeld, J.** (1996). *The Merger Guidelines as Applied*, The Economics of the Antitrust Process, ed. M. Coates and A. Kleit Boston: Kluwer Academic Publishers, PP. 41-64.
- Martin, William McChesney, Jr.** (1965), "Statement before the Subcommittee on Domestic Finance of the Committee on Banking and Currency of the House of Representatives on S. 1698", Available at:
<http://fraser.stlouisfed.org/historicaldocs/statements/download/31005/martin650811.pdf>.
- Moore, Robert R. & Thomas F. Siems** (1998), "Bank Mergers: Creating Value or Destroying Competition?", Federal Reserve Bank of Dallas Financial Industry Issues, *Third Quarter*.
- Schiller, Bradley, R.** (1989), *The Economy Today*, Random House Business Devision, 4th ed. PP. 18.
- Simons, Katerina & Stavins Joanna** (1998), "Has Antitrust Policy in Banking Become Obsolete?" March/April, *New England Economic Review*.
- Smirlock, Michael** (1985), "Evidence on (non) Relationship Between Concentration and Profitability in Banking", *Journal of Money, Credit and Banking*, Vol. 17, No.1, PP. 69-83.
- Viscusi, Wjoseph, E. Harrington, Jr, John, M. Vernon** (2005), *Economics of Regulation and Antitrust*, The MIT Press, 927, Edition: 4th.
- Walter, John R.** (2008), "Antitrust Analysis in Banking: Goals, Methods, and Justifications in a Changed Environment", *Economic Quarterly - Federal Reserve Bank of Richmond*, Winter.
- Zaretsky, R. Alton Gilbert & M.Adam** (2003), "Banking Antitrust: Are the Assumptions Still Valid", *The Federal Reserve Bank of St. Louis*.